

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun, Dumitru Mardari,
Maria Ghervas,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 10 iulie 2019, în privința inculpatului

***Boghean Ion XXXXX**, născut la
XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX,
cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 29.08.2017 - 25.01.2019,
instanța de apel: 18.02.2019 - 10.07.2019,
instanța de recurs: 05.11.2019 - 24.12.2019.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 25 ianuarie 2019, procesul penal intentat în privința lui Boghean Ion în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, a fost încetat pe motiv că fapta inculpatului constituie o contravenție prevăzută la art. 78¹ Cod contravențional, fără aplicarea sancțiunii contravenționale, în legătura cu expirarea termenului prescripției răspunderii contravenționale.

Boghean Ion a fost achitat de sub comiterea infracțiunii prevăzute la art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe motiv că ***nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.***

Cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 4085 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond **a constatat** că: „ în perioada anului 2015, aflându-se la domiciliul comun din s. XXXXX, r-nul XXXXX, unde conlocuiește cu familia, inclusiv cu copilul minor XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX, care în corespundere cu prevederile art. 133¹ Cod penal se consideră membru de familie, inculpatul Boghean I. sistematic a aplicat violența fizică și psihologică în privința fiului XXXXX XXXXX în scop de impunere a voinței sale, cauzându-i un prejudiciu moral și fizic, inclusiv la 14.07.2015, în jurul orei 13⁰⁰, când **prin intimidare în scop de impunere a voinței**, pe motivul că minorul ar fi deteriorat calculatorul, l-a numit pe fiul XXXXX XXXXX cu cuvinte necenzurate, l-a insultat și a aplicat violență fizică față de ultimul, în rezultatul cărui fapt minorului i-au fost cauzate suferințe psihice și leziuni corporale neînsemnate sub formă de excoriații pe suprafețele anterio-laterale ale gâtului, echimoză pe suprafața anterio-laterală a gâtului pe dreapta, după ce minorul XXXXX XXXXX a plecat de acasă într-o direcție necunoscută, fiind depistat cu concursul organelor de poliție la 15.07.2015”.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, manifestată **prin intimidare în scop de impunere a voinței**.

În afară de aceasta, inculpatul Boghean I. se mai învinuiește că, pe parcursul anului 2015, până la 05.08.2015, data și luna nu au putut fi stabilite de organele de drept, având intenția satisfacerii poftei sexuale în formă perversă, de unul singur, cunoscând cu certitudine că fiica sa XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX, este minoră, nu a atins vârsta de 14 ani și, respectiv, nu are capacitate de deliberare, prin constrângere psihică, în timp ce se aflau la domiciliu în s. XXXXX, r-nul XXXXX, repetat o impunea să-i stimuleze manual organul genital

Aceste acțiuni au fost calificate de organul de urmărire penală în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal drept acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, acțiuni săvârșite prin constrângere psihică și profitând de imposibilitatea victimei de a-și exprima voința, asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

Instanța a statuat că în ședința de judecată **și-a găsit confirmare vinovăția** inculpatului în aceia că în perioada anului 2015, aflându-se la domiciliul comun din s. XXXXX, r-nul XXXXX, unde conlocuiește împreună cu familia, inclusiv cu copilul minor XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX, care în corespundere cu prevederile art. 133¹ Cod penal se consideră membru de familie, sistematic a aplicat violența fizică și psihologică în privința fiului XXXXX XXXXX în scop de impunere a voinței sale, cauzându-i un prejudiciu moral și fizic, inclusiv la 14.07.2015, în jurul orei 13⁰⁰, când **prin intimidare, în scop de impunere a voinței**, pe motivul că minorul ar fi deteriorat calculatorul, l-a numit pe fiul XXXXX XXXXX cu cuvinte necenzurate, l-a insultat și a aplicat violență fizică față de ultimul, în rezultatul căruia fapt i-au fost cauzate suferințe psihice și leziuni corporale neînsemnate sub formă de excoriații pe suprafețele anterio-laterale ale gâtului, echimoză pe suprafața anterio-laterală a gâtului pe dreapta, după ce minorul XXXXX XXXXX a plecat de acasă într-o direcție necunoscută, fiind depistat cu concursul organelor de poliție la 15.07.2015, **însă procesul penal** la acuzarea a lui Boghean I. pe art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal **urmează a fi încetat**,

deoarece că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii, ci constituie o contravenție prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional.

Vinovăția inculpatului în aceia că, pe parcursul anului 2015, până la 05.08.2015, cunoscând cu certitudine că fiica sa XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX, este minoră, nu a atins vârsta de 14 ani și nu are capacitate de deliberare, în timp ce se aflau la domiciliu în s. XXXXX, r-nul XXXXX, prin constrângere psihică și profitând de imposibilitatea victimei de a-și exprima voința, și-a satisfăcut pofta sexuală în forme perverse, repetat, impunând-o să-i stimuleze manual organul genital, în viziunea instanței **nu și-a găsit confirmare.**

Pe dosar **nu a fost administrată nicio probă**, care ar permite de a face o concluzie certă, indubitabilă **privind satisfacerea poftei sexuale în forme perverse** de către inculpat cu minora XXXXX XXXXX

Având în vedere că **probe ce ar demonstra cu certitudine, că Boghean I. a comis infracțiunea** prevăzută de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal pe dosar nu au fost administrate, că dubiile apărute în probarea învinuirii nu au putut fi înlăturate și urmează a fi interpretate în favoarea învinuirii, se impune achitarea acestuia pe art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, conform statuărilor art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, pe motiv că **nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.**

Cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 4085 lei urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, ori, cheltuielile incluse în nota privind cheltuielile judiciare anexată la dosar (cheltuieli de telefonie, hârtie, imprimante, cheltuieli de expertiză, etc), reieșind din prevederile art. 143, 227 Cod penal, se plătesc din sumele alocate de stat.

3. Procurorul-șef al Procuraturii r-lui XXXXX, Adrian Procoavă, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Boghean I. să fie condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal la 10 ani închisoare, și art. 84 Cod penal la 10 ani și 3 luni închisoare, cu dispunerea încasării de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 4085 lei.

Apelantul a invocat că, instanța a reținut în sentință aceleași circumstanțe de fapt privind aplicarea violenței față de copii de către inculpat, însă le-a apreciat diferit și a încadrat eronat acțiunile acestuia, dispunând încetarea procesului penale pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, dar constituie contravenția prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional.

Vinovăția inculpatului ce reflectă caracterul violenței domestice și a acțiunilor violente cu caracter sexual a fost probată în instanța de judecată prin declarațiile părții vătămate minore XXXXX XXXXX „care a declarat că la centru este împreună cu fratele ei XXXXX, are prieteni și se simte bine acolo. De asemenea este vizitată în fiecare zi de tatăl ei Boghean I. cu care deja se înțelege bine, când trăiau acasă erau în relații rele deoarece acesta când venea acasă în stare e ebrietate o bătea pe ea și pe fratele ei XXXXX”, declarațiile părții vătămate minore XXXXX XXXXX „care a declarat că din părinții biologici îl are doar pe tatăl Boghean I., mama sa a decedat în anul 2009. Mama sa vitregă locuiește cu ei de 6 ani. La moment relațiile lui cu tata sunt bune, dar anterior relațiile dintre cei doi erau rele din motiv că tatăl lui, Boghean I.

folosea băuturi alcoolice din această cauză de multe ori se certau iar primul îl bătea pe XXXXX și pe sora sa XXXXX. De multe ori îl lovea peste mâni, peste picioare, peste spate, îl numea cu cuvinte necenzurate. Cu sora sa, XXXXX se află în relații bune, tatăl lor Boghean I. și pe ea o bătea de multe ori, dar mama lor vitregă intervenea și o apăra pe XXXXX. Tatăl lor, Boghean I. vine la centru unde se află XXXXX cu sora sa XXXXX împreună cu mama lor vitregă și cu frații lor. Sora sa XXXXX i-a comunicat odată că tatăl lor, a chemat-ă în dormitor să-i facă ceva din această cauză aceasta plângea în ogradă pe când tatăl lor se afla în camera sa, însă el nu a crezut ce a spus ea. Din aceasta cauză XXXXX a întrebat-o de mai multe ori pe sora sa XXXXX ce se întâmplă iar aceasta îi spunea că tatăl lor o cheamă în cameră și o pune să facă ceva însă ce anume aceasta nu spunea”, declarațiilor martorilor Munteanu V., Mititelu L., Chicicov P., Ursaru V. „care a declarat că este locuitoarea s. XXXXX și locuiește vis-a-vis de consăteanul Boghean I. În anul 2015, Boghean I. făcea abuz de băuturi alcoolice, sistematic făcea scandal la domiciliu prin care o obișnuia pe soție și copii, îi bătea, îi înjura, odată prima a intervenit iar Boghean I. a alungat-o. Într-o zi, prima a auzit că Boghean I. a făcut scandal acasă din acest motiv, fiul lui XXXXX a plecat de acasă. După aceasta Boghean I. a început să fie examinat de poliție, iar copiii lui XXXXX și XXXXX au fost luați și plasați la un internat. Din acel moment Boghean I. s-a liniștit, nu mai face abuz de alcool, nu mai face scandaluri, iar la moment și copii săi XXXXX și XXXXX au fost întorși familiei”, Gorceag L. cât și raportului de evaluare psihologică a minorei XXXXX XXXXX, raportul de evaluare psihologică a minorului XXXXX XXXXX, raportul de constatare medico-legală nr. 152 din 16.07.2015, raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 03.12.2015, raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 31.03.2017 prin care comisia de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie a constatat că XXXXX XXXXX, maladii psihice nu suferă, este fără dereglări psihice. La momentul comiterii asupra ei a acțiunilor de violență în familie, examinata nu prezenta careva tulburări psihice, putea corect recepționa evenimentele ce aveau loc cu ea, le putea percepe, înțelegea caracterul și semnificația lor și în prezent le poate reda. Pe marginea cazului dat, poate depune declarații” și raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 31.03.2017 „prin care comisia de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie a constatat că XXXXX XXXXX, maladii psihice nu suferă, este fără dereglări psihice. La momentul comiterii asupra lui a acțiunilor de violență în familie, examinatul nu prezenta careva tulburări psihice, putea corect recepționa evenimentele ce aveau loc cu el, le putea percepe, înțelegea caracterul și semnificația lor și în prezent le poate reda. Pe marginea cazului dat, poate depune declarații”.

În asemenea circumstanțe, reieșind din faptul că toate probele acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată, fie ele și indirecte, demonstrează vinovăția lui Boghean I. privind comiterea actelor de violență fizică și sexuală față de copiii săi și organele statului erau obligate să reacționeze și să examineze faptele sesizate conform legislației.

Deși organul de urmărire penală a întreprins toate acțiunile necesare vizând protecția victimelor minore și a acumulat suficiente probe care demonstrează vinovăția lui Boghean I. în comiterea infracțiunilor incriminate, instanța de judecată a apreciat critic declarațiile victimelor făcute la etapa inițială și care au indicat direct asupra

acțiunilor ilegale a tatălui lor, dând importanță declarațiilor făcute ulterior, fără să țină cont de faptul că între timp victimele au fost influențate de rude, au fost influențate de către inculpatul Boghean I. care îi vizita des la centrul de plasament din r-nul Leova, să dezincrimineze faptele tatălui lor, fapt confirmat de însuși psihologul Gorceag L.

Instanța de judecată a omis în aprecierea sa, rezultatele rapoartelor de evaluare psihologică a minorilor XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, prin care s-a constatat că „XXXXX XXXXX manifestă necesitatea de suport și protecție. Molestarea sexuală a determinat dificultăți de inter-relaționare, de adaptare socială și de afectivitate a copilului. Experiența traumatică dobândită de copil implică violență fizică, psihologică și abuzul sexual, care a condiționat un șir de manifestări specifice ale sferei emoționale, relaționale, cognitive. Evenimentul traumatic ar putea influența pe viitor comportamentul sexual datorită suportării abuzului sexual din partea tatălui” și că „experiența traumatică dobândită de XXXXX XXXXX implică violență fizică și psihologică din partea tatălui, prin care a trecut și care au condiționat un șir de manifestări specifice ale sferei emoționale, relaționale și cognitive, așa ca sentiment de frică și insecuritate, neîncredere în forțele proprii, sensibilitate sporită, izolare etc.”, raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 03.12.2015 prin care s-a constatat că: la cet. XXXXX XXXXX au fost descrise următoarele leziuni corporale: excoriații pe suprafețele anterio-laterale a gâtului, echimoză pe suprafața anterio-laterală a gâtului pe dreapta, precum și în totalitate nu a ținut cont de comunicarea nr. 5 din 19.01.2016 a Centrului de Asistență și Protecție a Victimelor și Potențialelor Victime ale Traficului de Ființe Umane - prin care se comunică că XXXXX XXXXX și XXXXX care au comunicat în cadrul interviurilor că au fost maltratați și abuzați sexual de către tatăl lor Boghean I., la moment, însă revenirea la adevărul mărturisit anterior de copii este practic imposibil de refăcut deoarece li s-au permis părinților să manipuleze cu ei cumpărându-le diferite cadouri, promisiuni false făcându-i responsabili pentru faptele săvârșite de tatăl lor altoindu-le sentimentul de vinovăție.

O asemenea abordare, a fost condamnată de CtEDO, sub aspectul încălcării art. 3 CoEDO referitor la interzicerea tratamentelor inumane sau degradante, în speța de viol comis în România asupra unei minore. Curtea a considerat că autoritățile au pus accentul, în mod nejustificat, pe lipsa dovezii că reclamanta nu a opus rezistență fizică în timpul incidentului, bazându-și concluziile doar pe declarațiile date de presupușii violatori. Potrivit deciziei CtEDO, instanța de judecată nu a luat în considerare vârstă fragedă a fetei, incapacitatea acesteia de deliberare, circumstanțele în care fapta a avut loc, factori care au accentuat vulnerabilitatea victimei. Totodată instanța de judecată, și-a întemeiat, în esență, concluziile pe declarațiile presupușilor violatori, care au susținut că nu au forțat victima în nici un fel, coroborat cu faptul că trupul fetei nu a prezentat semen de violență, astfel cum a fost atestat de un certificate medical, și cu faptul că nu a cerut ajutor sau nu a spus imediat prietenelor ei despre abuz. Autoritățile nu au luat în considerare probele prezentate cu privire la trauma suferită de reclamantă sub aspect de anxietate, tulburare de somn, dureri de cap și depresie. Nici una din circumstanțele personale ale solicitantului, cum ar fi vârsta ei și dezvoltarea ei mentală și fizică, circumstanțele în care a avut loc incidental, nu au fost luate în considerație de către instanța de judecată, constatându-se astfel că investigarea cazului a fost deficitară,

în special datorită incapacității statului de a aplica în mod eficient sistemul de drept penal pentru pedepsirea tuturor formelor de viol abuz sexual.

4. Potrivit deciziei Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 iulie 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond just a conchis ***necesitatea achitării*** inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe motiv că ***nu s-a constatat existența faptei*** infracțiunii așa cum, ***vinovăția inculpatului nu și-a găsit confirmarea***, fapt ce a și dus la constatarea necesității achitării acestuia. La fel, ***corect a stabilit necesitatea încetării procesului penal*** de acuzare a lui Boghean I. pe art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului constituie o contravenție prevăzută la art. 78¹ Cod contravențional, fără aplicarea sancțiunii contravenționale, în legătură cu expirarea termenului prescripției răspunderii contravenționale.

Instanța de fond ***just a stabilit faptul că, și-a găsit confirmare vinovăția inculpatului***, în aceia că în perioada anului 2015, aflându-se la domiciliul comun din s. XXXXX, r-nul XXXXX, unde conlocuiește împreună cu familia, inclusiv cu copilul minor XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX, care în corespundere cu prevederile art. 133¹ Cod penal se consideră membru de familie, sistematic a aplicat violența fizică și psihologică în privința fiului XXXXX XXXXX în scop de impunere a voinței sale, cauzându-i un prejudiciu moral și fizic, inclusiv la 14.07.2015, în jurul orei 13⁰⁰, când ***prin intimidare, în scop de impunere a voinței***, pe motivul că minorul ar fi deteriorat calculatorul, l-a numit pe fiul XXXXX XXXXX cu cuvinte necenzurate, l-a insultat și a aplicat violență fizică față de ultimul, în rezultatul cărui fapt minorului i-au fost cauzate suferințe psihice și leziuni corporale neînsemnate sub formă de excoriații pe suprafețele anterio-laterale ale gâtului, echimoză pe suprafața anterio-laterală a gâtului pe dreapta, după ce minorul XXXXX XXXXX a plecat de acasă într-o direcție necunoscută, fiind depistat cu concursul organelor de poliție la 15.07.2015.

Prima instanță corect a concluzionat necesitatea achitării inculpatului pe art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, nefiind demonstrată vinovăția în comiterea faptei date, dar din materialele dosarului rezultă aplicarea violenței față de XXXXX XXXXX și numirea acestuia cu cuvinte necenzurate și insultarea lui, a dus la încadrarea faptelor date în baza art. 78¹ Cod contravențional.

Astfel, instanța de fond corect a stabilit necesitatea achitării inculpatului din motiv că ***nu s-a constatat existența faptei infracțiunii***.

Din probele anexate la dosar se desprinde că ***fapta nu a fost stabilită*** de către organul de urmărire penală, ***nefiind demonstrată existența faptei***, învinuirea înaintată nu este bazată pe probe ce ar demonstra cu certitudine că Boghean I. ***a comis infracțiunea*** prevăzută de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, așa probe la dosar nu au fost administrate.

Totodată, ***încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei se face din contul mijloacelor bugetului de stat***, deoarece, în sarcina statului este de a dovedi vinovăția celor imputate în acțiunile inculpatului, prin urmare nu poate fi pusă pe seama inculpatului încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor. Astfel, corect a fost respinsă de prima instanță, ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 4085 lei.

5. Procuror în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița, a declarat recurs ordinar solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, în susținerea învinuirilor formulate au fost prezentate următoarele probe administrate: ordonanța de începere a urmăririi penale din 03.09.2015 (vol. I, f.d. 1); procesul - verbal din 04.08.2015 privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă (vol. I, f.d.4); informația telefonică din 14.07.2015 (vol. I, f.d. 5); Fișa de sesizare din 14.07.2015 (vol. I, f.d.6-7); plângere din 14.07.2015 (vol I, f.d.8); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.07.2015 (vol. I, f.d.9-10); certificat privind componența familiei din 28.07.2015 (vol. I, f.d. 16); Ancheta social din 24.07.2015 (vol. I, f.d.17); procesul-verbal din 27.07.2015 de audiere a martorului minor XXXXX XXXXX (vol. I, f.d. 18); Raport de evaluare psihologică a minorei XXXXX XXXXX din 24.08.2015 (vol. I, f.d. 26-27); Raport de evaluare psihologică a minorului XXXXX XXXXX din 25.08.2018 (vol. I, f.d. 29-30); Raport de constatare medico-legală nr. 152 din 16.07.2015 (vol. I, f.d.31); procesul - verbal de audiere a bănuitului din 01.12.2015 (vol. I, f.d. 35); revendicarea din 21.07.2015 (vol. I, f.d. 49-50); procesul - verbal de audiere martorului Ursaru V. din 06.08.2015 (vol. I, f.d. 58); procesul -verbal de audierea martorului Boghean L. din 06.08.2015 (vol. I, f.d. 59); procesul-verbal de audiere a persoanei în a cărei privință a fost pornit dosar contravențional din 06.08.2015 (vol. I, f.d. 60); Sesizarea din 24.08.2015 (vol. I, f.d. 61-62); declarațiile părții vătămate minore XXXXX XXXXX din 08.12.2015 (vol. I, f.d. 97-98); declarațiile părții vătămate minore XXXXX XXXXX din 08.12.2015 (vol. I, f.d. 99-101); evaluare complex a familiei cu copii din 03.03.2016 (vol. I, f.d. 109-110); procesul - verbal din 04.07.2016 de audiere a martorului Boghean L. (vol. I, f.d. 138); procesul - verbal de ridicare din 08.07.2015 (vol. I, f.d. 143); Informația de la IP XXXXX în privința lui Boghean I. din lunile mai-septembrie 2014 (vol. I, f.d. 144-169); procesul-verbal de audierea martorului Ursaru V. din 28.11.2016 (vol. I, f.d. 193-194); procesul-verbal de audierea martorului Chicicov P. din 06.12.2016 (vol. I, f.d.201-202); raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 31.03.2017 (vol. I, f.d. 221-224); raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 31.03.2017 (vol. I, f.d. 225-228); procesul - verbal de audierea a învinuitului din 04.08.2017 (vol. I, f.d.234); rechizitoriul pe cauza penală nr. 2015430389 (vol. I, f.d. 239-244); declarațiile martorului Mititelu L. în prima instanță din 12.09.2018 (vol. II, f.d. 99-100); declarațiile martorului Chicicov P. în prima instanță din 12.09.2018 (vol. II, f.d. 101-103); declarațiile martorului Boghean L. în prima instanță din 12.09.2018 (vol. II, f.d. 104); declarațiile martorului Ursaru V. în prima instanță din 19.09.2018 (vol. II, f.d. 105); declarațiile reprezentantului legal Munleanu V. din 19.09.2018 (vol. II, f.d. 106-108); declarațiile martorului Gorceag L. în prima instanță din 13.12.2018 (vol. II, f.d. 111-112); declarațiile părții vătămate minore XXXXX XXXXX în prima instanță din 13.12.2018 (vol. II, f.d. 113); declarațiile inculpatului Boghean I. în prima instanță din 13.12.2018 (vol. II, f.d. 114-116).

Ori, instanță de apel, cercetând probele prezentate de acuzare, nu le-a dat apreciere în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind

reținută la baza deciziei adoptate versiunea și probele apărării, fără a fi supuse acestea analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate.

Instanța de apel nemotivat a menționat la pagina 15 din decizie că: „În speță, învinuirea lui Boghean I. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3), lit. a) Cod penal se bazează, în exclusivitate, pe rapoartele de evaluare psihologică a minorilor XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX”.

La fel, instanța de apel nu a luat în considerație și neîntemeiat a exclus și alte probe prezentate și cercetate în instanță de judecată.

Instanța de apel a apreciat critic și nu a luat în considerație la adoptarea deciziei declarațiile victimelor făcute la etapa inițială și care au indicat direct asupra acțiunilor ilegale a tatălui lor, dând importanța declarațiilor făcute ulterior, fără să țină cont de faptul că între timp victimele au fost influențate de rude, au fost influențate de către inculpatul Boghean I. care îi vizita des la centrul de plasament din r-nul Leova, să dezincrimineze faptele tatălui lor, fapt confirmat de psihologul Gorceag L. și șefa DASPF XXXXX, Munteanu V., care în cadrul audierii în instanța de fond a declarat că, „Tatăl copiilor Boghean I. venea foarte des la DASPF XXXXX și solicita ca copii să se întoarcă acasă. Aflând că copii se află la Centru de Reabilitare Socială din s. Copcui, r-nul Leova, foarte des comunica cu copii prin telefon, prin rețele de socializare, îi vizita.”

Astfel, partea vătămată minoră XXXXX XXXXX, fiind audiată la 08.12.2015 în condiții speciale, în ordinea prevăzută la art. 110¹ Cod de procedură penală, a declarat că: „Când era în stare de ebrietate, tata sărea la el la bălaie, învinuindu-l că ar fi făcut ceva rău din spusele prietenilor lui. Îi lovea peste mâini, peste picioare, pe spate. L-a lovit și cu scaunul de la căruță, când făcea curățenie la animale, se mai îndârjea și cu furca la el. Când se îmbăta, tata era aspru, aiurea, înjura și sărea la bătaie. Îi numea cu cuvinte injurioase, spunea prostii despre mama lor. I-a apucait odată de gât, a spus că el a stricat calculatorul. Sora XXXXX a spus odată, că tata a vrut să-i facă ceva, o chema în dormitor, mai departe nu i-a spus. Sora plângea, el a întrebat-o de ce plânge și ea nu voia să-i spună, spunea că tata o chema în cameră. El nu credea ce i-a spus XXXXX, a crezut că ea a glumit. El a întrebat-o de mai multe ori pe sora și sora i-a spus că tată o pune să facă ceva, dar nu i-a spus ce”.

Partea vătămată minoră XXXXX XXXXX fiind audiată la 08.12.2015 în condițiile speciale, în ordinea prevăzută la art. 110¹ Cod de procedură penală, a explicat, că „Când tata era beat, o bătea pe ea și pe XXXXX cu palma și cu cureaua. Pe ea tata o bătea cu palma peste față, uneori o bătea și cu cureaua, cu alte obiecte nu o lovea. Tata îi bătea pe ea și pe XXXXX, spunând că ei nu fac treabă”.

Instanța de apel nu a cercetat sub toate aspectele, complet și obiectiv rapoartele de evaluare psihologică a minorilor XXXXX XXXXX și XXXXX, nu a luat în considerație opinia specialiștilor care au efectuat/sau au participat la aceasta evaluare.

Astfel, șefa DASPF XXXXX, Munteanu V., desemnată în calitate de reprezentant legal al victimelor minore, în cadrul audierii în instanța de fond, a declarat că: „ea s-a deplasat personal la Centrul de Asistență și Protecția a Victimelor și Potențialelor Victime ale Traficului de Ființe Umane din mun. Chișinău și a încercat să discute cu copii. XXXXX este o fire retrasă, foarte închisă, cu ea nu a putut discuta. A încercat să discute cu XXXXX și despre abuzul sexual. Băiatul i-a povestii, că se

întâmpla ca atunci când consuma băuturi alcoolice tata o chema pe XXXXX într-o cameră separată, iar când ieșea de acolo XXXXX era foarte speriată. Ea și-a făcut impresia, că a fost violență în familie și abuzul sexual”.

Mai mult ca atât, psihologul Gorgeac L. în cadrul audierii în instanța de fond, a declarat că: „în cadrul ședințelor de consiliere psihologică ambii copii au mărturisit, că în familie a fost aplicată violența psihologică, fizică și molestare sexuală. Pentru a verifica depozițiile minorilor au fost aplicate teste psihologice, proiective și verbale, care au confirmat la XXXXX XXXXX un înalt grad de neliniște, stres, nivel înalt de anxietate, amintiri repetate despre evenimentele traumatice - copilul spunea că a fost bătut de tata, s-a încercat de a-l strangula - lucruri, care au fost confirmate și de către expertiza medico-legală. Testele au mai arătat neîncrederea copilului în forțele proprii, vulnerabilitate, sentimentul de vinovăție pentru că nu putea să se apere nici pe sine, nici pe sora lui. Minora XXXXX XXXXX s-a manifestat ca un copil introvert, destul de închis, dar care la fel a vorbit despre faptul că tata este violent, îi pune la munci pe ambii, îi pedepsește. XXXXX a mărturisit că, fiind în stare de ebrietate, tatăl o pune să-i vâre mâna în pantaloni, o dezbrăca. La fel ca și XXXXX, minora XXXXX XXXXX avea înalt grad de anxietate, frică, nu dorea să se întoarcă acasă. Copii erau sinceri, foarte cuminți, când vorbeau le tremurau mâinile, obrajii, plâneau. Cât timp s-au aflat la Centru, minorii nu au fost vizitați de rude. Când copii au plecat de la Centru, s-a recomandat ca copii să fie scoși din familie. Consideră, că s-a admis o greșeală atunci când s-a permis ca copii să revină în familie”.

În decizie și sentință lipsește dispoziția privind trecerea cheltuielilor judiciare pe contul statului.

Potrivit art. 227 alin. (1) și alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

În primul rând, cheltuieli legate cu efectuarea expertizelor judiciare sunt cheltuieli în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală - expertiza judiciară.

În al doilea rând, la soluționarea chestiunii cine suportă cheltuielile respective, trebuie soluționată reieșind din prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, care pe prim plan pune sarcina pe condamnat, responsabil de aceste cheltuieli în legătură cu comiterea infracțiunii. Și doar dacă condamnatul nu este în stare să le achite din diferite motive, invaliditate, incapacitatea juridică etc, cheltuielile sunt trecute în contul statului.

În al treilea rând, instanța de apel, odată ce a dispus respingerea cererii procurorului încasării de la inculpatul sumei de 4085 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a dispus trecerea acestora în contul statului, astfel, rezultă că nu dispunem de o dispoziție referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare, așa cum se cere prin prevederile art. 397 pct. 5) și art. 416 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel, în speța noastră, nu a soluționat corect chestiunea legată cu cheltuieli judiciare.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. În corespundere cu art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În conformitate cu art. 394 alin. (1) pct. 1), 2), alin. (3) pct. 1), 2), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. Partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată, descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării, nefiind admise introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat. Partea descriptivă a sentinței de încetare trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal. Conform art. 229 alin. (1) – (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare. Instanța poate elibera de plata

cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

În corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) constatând în descriptiv că: „*în perioada anului 2015, aflându-se la domiciliul comun din s. XXXXX, r-nul XXXXX, unde conlocuiește cu familia, inclusiv cu copilul minor XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX, care în corespundere cu prevederile art. 133¹ Cod penal se consideră membru de familie, inculpatul Boghean I. sistematic a aplicat violența fizică și psihologică în privința fiului XXXXX XXXXX în scop de impunere a voinței sale, cauzându-i un prejudiciu moral și fizic, inclusiv la 14.07.2015, în jurul orei 13⁰⁰, când prin intimidare în scop de impunere a voinței, pe motivul că minorul ar fi deteriorat calculatorul, l-a numit pe fiul XXXXX XXXXX cu cuvinte necenzurate, l-a insultat și a aplicat violență fizică față de ultimul, în rezultatul cărui fapt minorului i-au fost cauzate suferințe psihice și leziuni corporale neînsemnate sub formă de excoriații pe suprafețele anterio-laterale ale gâtului, echimoză pe suprafața anterio-laterală a gâtului pe dreapta, după ce minorul XXXXX XXXXX a plecat de acasă într-o direcție necunoscută, fiind depistat cu concursul organelor de poliție la 15.07.2015*”, a descris fapta criminală imputată inculpatului prin rechizitoriu pe 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, ca ca violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, manifestată **prin intimidare în scop de impunere a voinței**, considerată ca fiind dovedită.

Ulterior, însă, s-a contrazis indicând că: „*în ședința de judecată și-a găsit confirmare vinovăția inculpatului în aceia că în perioada anului 2015, aflându-se la domiciliul comun din s. XXXXX, r-nul XXXXX, unde conlocuiește împreună cu familia, inclusiv cu copilul minor XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX, care în corespundere cu prevederile art. 133¹ Cod penal se consideră membru de familie, sistematic a aplicat violența fizică și psihologică în privința fiului XXXXX XXXXX în scop de impunere a voinței sale, cauzându-i un prejudiciu moral și fizic, inclusiv la 14.07.2015, în jurul orei 13⁰⁰, când prin intimidare, în scop de impunere a voinței, pe motivul că minorul ar fi deteriorat calculatorul, l-a numit pe fiul XXXXX XXXXX cu cuvinte necenzurate, l-a insultat și a aplicat violență fizică față de ultimul, în rezultatul căruia fapt i-au fost cauzate suferințe psihice și leziuni corporale neînsemnate sub formă de excoriații pe suprafețele anterio-laterale ale gâtului, echimoză pe suprafața anterio-laterală a gâtului pe dreapta, după ce minorul XXXXX XXXXX a plecat de acasă într-o direcție necunoscută, fiind depistat cu concursul organelor de poliție la 15.07.2015, însă procesul penal la acuzarea a lui Boghean I. pe art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal urmează a fi încetat, deoarece că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii, ci constituie o contravenție prevăzută de art. 78¹ Cod*

contravențional”, fără a și descrie fapta contravențională, considerată a fiind dovedită, și fără a efectua încadrarea juridică a respectivelor acțiuni ale inculpatului în baza art. 78¹ Cod contravențional, în raport cu elementele concrete conținute în norma de drept vizată.

Totodată, în dispozitiv a dispus, divergent că: „*se încetează procesul penal la acuzarea lui Boghean Ion pe art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului constituie o contravenție prevăzută la art. 78¹ Cod contravențional*”;

b) a constatat în descriptivul sentinței diverse motive de achitare a inculpatului pe art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, cum ar fi că: „*vinovăția inculpatului în aceia că... nu și-a găsit confirmare..., pe dosar nu a fost administrată nicio probă, care ar permite de a face o concluzie certă, indubitabilă privind satisfacerea poftei sexuale în forme perverse de către inculpat cu minora ..., probe ce ar demonstra cu certitudine, că Boghean I. a comis infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal pe dosar nu au fost administrate..., se impune achitarea acestuia pe art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, conform statuărilor art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*”, temeiuri de achitare care se exclud reciproc și generează diferite consecințe juridice.

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că: „*se achită Boghean Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*”;

c) doar a trecut în revistă dovezile administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concluzenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu pe ambele capete de acuzare, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele acuzării.

Ori, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar;

d) nu a soluționat chestiunea privind plata cheltuielilor judiciare în raport cu prevederile art. 229 Cod de procedură penală.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. În corespundere cu art.

419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descripтивului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal.

Mai mult, la fel a relevat în descriptiv mai multe motive de achitare, care se contrazic reciproc, indicând neclar și divergent că: *„instanța de fond just a conchis necesitatea achitării inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii așa cum, vinovăția inculpatului nu și-a găsit confirmarea..., instanța de fond just a stabilit faptul că, și-a găsit confirmare vinovăția inculpatului în aceia că în perioada anului 2015..., prin intimidare, în scop de impunere a voinței..., prima instanță corect a concluzionat necesitatea achitării inculpatului pe art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, nefiind demonstrată vinovăția în comiterea faptei date, dar din materialele dosarului rezultă aplicarea violenței față de XXXXX XXXXX și numirea acestuia cu cuvinte necenzurate și insultarea lui, a dus la încadrarea faptelor date în baza art. 78¹ Cod contravențional..., instanța de fond corect a stabilit necesitatea achitării inculpatului din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii..., din probele anexate la dosar se desprinde că fapta nu a fost stabilită de către organul de urmărire penală, nefiind demonstrată existența faptei, învinuirea înaintată nu este bazată pe probe ce ar demonstra cu certitudine că Boghean I. a comis infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal”;*

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu pe ambele capete de acuzare, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele acuzării;

c) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul de pe rol și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3. și 5., cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (*pct. 3. - 5. din decizie*);

d) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi cele de la f.d. 17-172 vol. 2;

e) nu a soluționat chestiunea privind plata cheltuielilor judiciare în raport cu prevederile art. 229 Cod de procedură penală.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, casează total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Cahul din 10 iulie 2019, în privința inculpatului Boghean Ion XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 31 ianuarie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun
Dumitru Mardari
Maria Ghervas